

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr. Ruszthy Gyula ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Bódis Judit ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 150.000 Euro és járulékai megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. december 3. napján kelt G.20.891/2009/5. számú ítéletével szemben az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 900.000,- (Kilencszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 36.000,- (Harminchatezer) forint másodfokú perköltséget.

A felek ezt meghaladóan maguk kötelesek viselni a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 150.000 Euro-t és ennek 2009. március 5-től a kifizetésig járó 4 %-os mértékű késedelmi kamatát, továbbá bruttó 1.500.000,- Ft ügyvédi munkadíjat, 90.000,- Ft felperes által előlegezett költséget, továbbá

41.995,- Ft készkiadást. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az ítélet a tőke, valamint a kamatkövetelés tekintetében fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható, továbbá rendelkezett az illeték mérsékléséről.

Az elsőfokú bíróság a tőkekövetelés, a kamat, továbbá a készkiadás vonatkozásában az alperes teljes körű elismerésére alapította ítéletét. Az ügyvédi munkadíj meghatározása körében pedig kifejtette, hogy a 40.785.000,- Ft pertárgyértékre figyelemmel - Áfá-val együtt - 2.549.062,- Ft lenne a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(2) bekezdés a./ és b./ pontja értelmében megállapítható elsőfokú ügyvédi munkadíj. A bíróság értékelte, hogy az ügyben csupán egy rövid tárgyalás megtartására került sor, a felperes két és fél oldalas keresetlevelet szerkesztett, valamint csatolta a fordításokkal ellátott iratot, melynek díját a bíróság készkiadásként egyébként is megítélte. Utalt a rendelet 3.§.(6) bekezdésére, erre figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenység alapján bruttó 1.500.000,- Ft-ban határozta meg az ügyvédi munkadíj összegét.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek kizárólag az ügyvédi munkadíj összegét megállapító rendelkezését támadta. E körben kérte az ítélet megváltoztatását, a felperes javára fizetendő ügyvédi munkadíj összegének bruttó 200.000,- Ft-ra való leszállítását.

Mindenekelőtt rámutatott arra, hogy a pertárgy értékére, valamint az elsőfokú bíróság által hivatkozott rendelet 3.§.(2) bekezdésére figyelemmel - szemben az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal - Áfával együtt 1.779.437,- Ft ügyvédi munkadíj lenne megállapítható.

A rendelet 3.§.(6) bekezdésében foglaltak alkalmazása körében hivatkozott a főkövetelés tekintetében tett alperesi elismerő nyilatkozatra, továbbá arra, hogy a felperes részéről a perrel kapcsolatban ügyvédi tevékenységként ténylegesen csupán a keresetlevél elkészítése és az egyetlen tárgyaláson való részvétel merült fel. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj nem áll összhangban a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet támadott rendelkezésének helybenhagyását kérte. Rámutatott arra, hogy a jogalkotó az ügyvédi munkadíj megállapítását elsődlegesen a pertárgy értékéhez köti. A bíróság a rendelet 3.§.(6) bekezdése értelmében csak kivételes esetben mérsékelheti a munkadíjat. Az elsőfokú bíróság ezen lehetőségével élt, az általa megállapított munkadíj további leszállítása indokolatlan. Az alperes által fellebbezésében megjelölt összeg kirívóan alacsony, figyelemmel arra is, hogy a perindítást megelőzően a felperessel számos egyeztetésre került sor, mégpedig angol nyelven. Mindemellett a jogérvényesítés indokoltá tette a felek szerződésén túl a Sporttörvény és az MLSZ Fegyelmi és Átigazolási Szabályzatának a megismerését és alkalmazását, valamint az idegen pénznemben járó követelés esetén a jogosultat megillető késedelmi kamat mértékének meghatározását is.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben megalapozott.

Az ítélőtábla a Pp.228.§.(4) bekezdése, valamint a Pp. 253.§.(3) bekezdése értelmében az elsőfokú ítéletnek csupán a fellebbezéssel támadott rendelkezését, a felperes javára megállapított ügyvédi munkadíj mértékét bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság tévesen foglalt állást akként, hogy a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(2)

bekezdés a./ és b./ pontjának rendelkezései szerint 2.549.062,- Ft lenne az Áfá-t magában foglaló ügyvédi munkadíj összege.

Az alperes fellebbezésében helyesen mutatott rá, hogy ezen összeg 1.779.437,- Ft- ban határozható meg. Ez képezi tehát az ügyvédi munkadíj meghatározásának kiinduló pontját.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt és az alperesi fellebbezésben is hivatkozott körülmények azonban indokolják a 3.§.(6) bekezdésében foglaltak alkalmazását, azaz az ügyvédi munkadíj megfelelő mérsékelését.

Az ítéletábra álláspontja szerint a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglalt körülmények megfelelő értékelése mellett sem állapítható meg követelés érvényesítésével kapcsolatosan kifejtett felperesi ügyvédi tevékenység bonyolultsága. A felperes jogi képviselésének ellátása sem túl időigényesnek, sem túl munkaigényesnek nem ítéltető, mindemellett az alperes által megállapítani kért 200.000,- Ft ügyvédi munkadíj már kirívóan alacsony.

A másodfokú bíróság a fenti körülmények mérlegelésével úgy foglalt állást, hogy a rendelet 3.§.(2) bekezdés a./ és b./ pontjában foglaltak szerint meghatározott (25 % Áfá-t is magában foglaló) összeg hozzávetőleg fele, azaz 900.000,- Ft munkadíj áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel és van megfelelően figyelemmel a pertárgy értékére is.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, az elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét bruttó 900.000,- Ft-ra szállította le.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, így a Pp.81.§.(1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperes által lerótt fellebbezési illeték arányos részét. Ugyanakkor a másodfokú eljárásban a felek hozzávetőlegesen azonos arányban minősülnek nyertesnek, így az ezt meghaladóan felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Győr, 2010. május hó 26. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: